

Sygnatura akt I C 713/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 16-10-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Nawrocki

Protokolant: st.sekr.sąd.Dorota Wróbel

po rozpoznaniu w dniu 02-10-2014 r. w Koninie

sprawy z powództwa **A. M. (1)**

przeciwko **Towarzystwu (...) w W.**

o zapłatę

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od powódki A. M. (1) na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Andrzej Nawrocki

Sygn. akt I C 713/13

UZASADNIENIE

Powódka A. M. (1) wniosła o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) w W. kwoty 80.000 zł ustawowymi odsetkami od dnia 15.05.2010 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia zgodnie z art. 446 § 4 k.c., a nadto zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, ewentualnie zasądzenie kosztów procesu według spisu kosztów przedłożonych na rozprawie. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 6.12.2009 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w następstwie którego w dniu 13.12.2009 r. w (...) w K. zmarł ojciec powódki M. M.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce kwotę 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Powódka podkreśliła, że łączyła ją z ojcem silna więź, byli najbliższymi członkami rodziny, przy czym ojciec dawał jej wsparcie i poczucie bezpieczeństwa. Dzień śmierci ojca był najgorszym dniem życia powódki i do dnia dzisiejszego powódka nie pogodziła się ze śmiercią ojca. Powódka podkreśliła, że to wydarzenie wywołało u niej głębokie i dotkliwe przeżycia o charakterze niemajątkowym, które winy być odpowiednio wynagrodzone. Natomiast uzasadniając żądanie odsetek ustawowych od dnia 15.05.2010 r., powódka wskazała na treść art. 481 k.c. oraz fakt, że w dniu 14.05.2010 r. pozwany zakończył proces likwidacji szkody (k. 2-6).

Pozwany Towarzystwo (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Pozwany przyznał okoliczności wypadku z dnia 6.12.2009 r. oraz swoją odpowiedzialność za jego skutki, a także fakt wypłaty na rzecz powódki kwoty 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Pozwany zauważył, że śmierć ojca nie spowodowała u powódki poważnego pogorszenia samopoczucia w wymiarze

psychicznym, które spowodowałyby konieczność korzystania z pomocy psychologicznej, leczenia psychiatrycznego czy farmakologicznego. Zdaniem pozwanego powódka jest całkowicie stabilna psychicznie, miała możliwość korzystania ze wsparcia udzielonego jej przez pozostałych członków rodziny. Zdaniem pozwanego, zadośćuczynienie w wypłaconej kwocie stanowi odpowiednią rekompensatę dla szkody powódki, która w toku postępowania likwidacyjnego żądała kwoty 50.000 zł, stąd jej żądanie dodatkowej kwoty 80.000 zł jest wygórowane i niewykazane co do wysokości. Pozwany zakwestionował także wysokość żądanych kosztów zastępstwa procesowego, wskazując, że niniejsza sprawa jest standardowa dla spraw prowadzonych przez pełnomocnika reprezentującego powódkę, nie wymagającą ponadprzeciętnego nakładu pracy (k. 39-44). Nadto na rozprawie w dniu 4.03.2014 r. pozwany Towarzystwo (...) w W. podniósł zarzut przedawnienia, wskazując, że upłynął już okres 3-letni zarówno od momentu zdarzenia, jak i wypłaty odszkodowania przez pozwanego (k. 80).

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany Towarzystwo (...) w W. zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – polisa nr (...) – dotyczącą samochodu marki R. (...) nr rej. (...), którego właścicielem była D. G., która to umowa obowiązywała w dniu 6.12.2009 r. (bezsporne).

W dniu 6.12.2009 r. w miejscowości R. gmina S. na drodze (...) kierujący samochodem osobowym marki R. (...) nr rej. (...) M. G. nie zachował należytych środków ostrożności poprzez nienależyte obserwowanie jezdni i uderzył w tył poprzedzającego go samochodu marki (...) nr rej. (...), którym jechał jako pasażer ojciec powódki M. M.. W wyniku wypadku ojciec powódki M. M. doznał obrażeń ciała i w dniu 13.12.2009 r. zmarł w (...) w K.. Sprawca wypadku M. G. został skazany za powyższe przestępstwo z art. 177 § 1 i 2 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby (bezsporne).

M. M. w momencie śmierci miał 53 lata, mieszkał wraz z żoną, dziećmi, matką i teściem. Ojciec powódki pracował jako stolarz z minimalnym wynagrodzeniem, a nadto wraz z żoną, która nie pracowała, prowadził gospodarstwo rolne o pow. 9 ha (dowód: zeznania powódki A. M. (1) k. 66v-67).

Powódka A. M. (1) w chwili śmierci ojca miała 18 lat, uczyła się w 3 klasie Technikum Ekonomicznego w S.. Z powodu śmierci ojca powódka nie zrezygnowała z nauki, jak również nie miała z tego powodu przerw w nauce. Powódka na pierwsze półrocze oraz na koniec roku 2009/2010 miała średnią ocen, jak w poprzednich latach, tj. ok. 3,5. Natomiast w klasie 4 miała średnią ocen ok. 4,0. Powódka w 2011 roku zdała maturę i podjęła studia zaoczne w Wyższej Szkole (...), gdzie studiuje do chwili obecnej, przy czym opłata za rok studiów wynosi obecnie 3.600 zł. Powódka na semestr uzyskała średnią ocen ok. 4,0 (dowód: zeznania powódki A. M. (1) k. 66v-67).

Powódka A. M. (1) o śmierci ojca dowiedziała się przez telefon i była wówczas zdenerwowana oraz płakała. Powódka straciła ochotę na wychodzenie gdziekolwiek. Po śmierci ojca powódka nie leczyła się psychiatrycznie ani psychologicznie, nie brała żadnych środków uspokajających, natomiast stała się osobą samotną (dowód: zeznania powódki A. M. (1) k. 66v-67).

U powódki po śmierci ojca wystąpiła prawidłowa reakcja żałoby. Powódka bardzo przeżyła śmierć ojca, zaburzenia emocjonalne były znaczące i do dzisiaj powódka nie pogodziła się w konsekwencjami wypadku z dnia 6.12.2009 r. Powódka nie podjęła leczenia specjalistycznego, gdyż znalazła wsparcie wśród osób bliskich. Występujące u powódki objawy nie spowodowały trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki, są fizjologiczne w przypadku śmierci bliskiej osoby. Powódka jest silnie związana z rodziną, po śmierci M. M. ta więź się zacieśniła, powódka mogła liczyć na wsparcie także rodzeństwa rodziców. Nadal ma nadal pięcioro przyjaciół, jak przed śmiercią ojca, z którymi może rozmawiać na temat śmierci ojca (dowód: zeznania A. M. (1) k. 66v-67, opinia biegłego sądowego psychiatry M. R. k. 94-97, 117).

Powódka A. M. (1) pierwszą pracę podjęła w październiku 2011 roku jako pracownik biurowy, a następnie od lipca 2012 roku pracowała jako młodszy kasjer w (...) w S.. Od 6 marca 2013 roku powódka pracuje w (...) s.c. jako pracownik administracyjny za wynagrodzeniem 1.600 zł brutto oraz premia. Powódka otrzymuje rentę rodzinną po śmierci ojca w

wysokości ok. 720 zł netto, natomiast decyzją z dnia 10.03.2013 r. otrzymała stypendium socjalne w semestrze letnim roku akademickiego 2012/2013 w kwocie 600 zł. Powódka nadal mieszka z matką, braćmi oraz babcią i dziadkiem (dowód: k. 20-26, zeznania powódki A. M. (1) k. 66v-67).

W toku postępowania likwidacyjnego powódka A. M. (1) – pismem z dnia 25.01.2010 r. - wystąpiła do pozwanego o wypłacenie jej kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia po śmierci ojca. Pozwany decyzją z dnia 14.05.2010 r. wypłacił powódce kwotę 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia (dowód: k. 56-61 oraz kserokopie akt szkody nr 61/10/33/24).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań powódki A. M. (1) (k. 66v-67), opinii biegłego sądowego lekarza psychiatry M. R. (k. 94-97, 117) oraz dokumentów: kserokopii decyzji z dnia 10.03.2013 r. (k. 20), kserokopii wyciągu z rachunku bankowego (k. 21-22), kserokopii umowy o pracę (k. 23), kserokopii decyzji ZUS z dnia 20.03.2013 r. (k. 24-26), kserokopii pisma z dnia 14.05.2010 roku (k. 56-57), kserokopii pisma z dnia 25.01.2010 r. (k. 58-61), kserokopii akt szkody (...)

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki A. M. (1), gdyż zeznania te są rzeczowe i logiczne, a nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Wartość dowodowa dokumentów zgromadzonych w sprawie nie budziła zdaniem Sądu wątpliwości i nie była przez strony kwestionowana.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego psychiatry M. R. sporządzona na okoliczności związane ze stanem zdrowia powódki była jasna i logiczna, a jej wnioski należy uznać za uzasadnione.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka A. M. (1) roszczenie swoje wywodzi z art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie natomiast z obowiązującym w dniu wypadku art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392 j.t.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia, bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia, przy czym z art. 36 ust. 1 powyższej ustawy wynika, że odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Natomiast zgodnie z art. 446 § 4 k.c. Sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że winę za spowodowanie wypadku w dniu 6.12.2009 r. w następstwie którego w dniu 13.12.2009 r. zmarł ojciec powódki M. M., ponosi M. G., kierujący samochodem marki R. (...) nr rej. (...), objętym umową ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Zgodnie więc z art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 powyższej ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, jak również art. 446 § 4 k.c. pozwany jest – co do zasady - zobowiązany do wypłaty powódce stosownego zadośćuczynienia.

W ocenie Sądu przed rozważeniem kwestii zasadności roszczenia wskazanego w pozwie, należy odnieść się do podniesionego przez pozwanego Towarzystwo (...) w W. zarzutu przedawnienia. Zgodnie z art. 442¹ § 1 i 2 k.c. roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem lat trzech od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia. Jednakże termin ten nie może być dłuższy niż dziesięć lat od dnia, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, roszczenie o naprawienie szkody ulega przedawnieniu z upływem lat dwudziestu

od dnia popełnienia przestępstwa bez względu na to, kiedy poszkodowany dowiedział się o szkodzie i o osobie obowiązanej do jej naprawienia.

M. G. kierujący samochodem marki R. (...) nr rej. (...) prawomocnym wyrokiem został skazany za przestępstwo z art. 177 § 1 i 2 k.k., tj. za spowodowanie wypadku z dnia 6.12.2009 r. w następstwie którego zmarł ojciec powódki A. M. (1). Szkada występująca u powódki, związana ze śmiercią ojca wynika zatem z występkę – a więc roszczenie o naprawienie szkody przedawnia się z upływem 20 lat od dnia popełnienia przestępstwa, co oznacza, iż wniesienie pozwu w niniejszej sprawie nastąpiło przed upływem terminu przedawnienia.

Z art. 446 § 4 k.c. wynika, że Sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Oznacza to zatem, iż zasądzenie zadośćuczynienia ma charakter fakultatywny i jest zależne od oceny Sądu, opartej na analizie okoliczności konkretnej sprawy. M. M. – ojciec powódki miał w momencie śmierci 53 lata i jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, jego śmierć była dla powódki bolesnym przeżyciem. Powódka A. M. (1) była związana z ojcem, po jego śmierci była zdenerwowana i płakała, straciła ochotę na wychodzenie gdziekolwiek. Jednocześnie po śmierci ojca u powódki wystąpiła prawidłowa reakcja żałoby. Powódka nie zażywała leków uspokajających i nie leczyła się ona psychiatrycznie ani psychologicznie, a nawet takiego leczenia nie wymagała, gdyż znalazła wsparcie w rodzinie. Występujące objawy nie spowodowały u powódki trwałego uszczerbku na zdrowiu. Powódka po śmierci ojca nie pozostała sama, gdyż jak wskazano - mogła liczyć na wsparcie licznej rodziny, sama przyznała, że te więzi po śmierci ojca nawet się zacieśniły. Powódka nie przerwała także nauki i po okresie żałoby zasadniczo funkcjonowała jak dotychczas: skończyła szkołę, zdała maturę i podjęła pracę.

Mając na względzie powyższe okoliczności, należy zdaniem Sądu uznać, iż roszczenie powódki A. M. (1) dotyczące zadośćuczynienia po śmierci ojca M. M. jest w świetle art. 446 § 4 k.c. uzasadnione co do kwoty 30.000 zł. Uwzględniając więc fakt, że pozwany dotychczas wypłacił powódce kwotę 30.000 zł tytułem zadośćuczynienia, roszczenie powódki o zasądzenie dalszej kwoty w wysokości 80.000 zł, dochodzonej w pozwie, należy uznać za wygórowane.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne (**punkt 1 wyroku**).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490) zasądzając z tego tytułu od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł (**punkt 2 wyroku**).

SSO Andrzej Nawrocki